

15 mei 2026

MET ONS HOOFD IN DE HEMEL

Efeziërs 1, vers 3 t/m 23

Met Hemelvaartsdag proberen wij, terwijl er zoveel om ons heen gebeurt en onze aandacht trekt, omhoog te kijken. Wij zingen hooggestemde liederen over Jezus Die als koning is gezeten op de troon, boven alles wat is. Maar op deze Hemelvaartsdag wil ik u dit keer ook uitnodigen om even in de spiegel te kijken. En om ook even bewust naar elkaar te kijken: die mensen van Ichthus, maar ook van de Hoeksteen en anderen hier. En ik wil u ook uitnodigen om tegelijkertijd ook te denken aan die wereldwijde kerk, die kerk die in andere delen van de wereld bijzonder sterk groeit, en die op andere plaatsen wordt vervolgd en ondergronds toch verder gaat. Want met Hemelvaartsdag gaat het ook over ons. Want zoals je hoofd en de rest van je lichaam onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zo zijn wij onlosmakelijk verbonden met de Heere Jezus. Hij is het hoofd, zo eindigde Paulus zijn grote lofzegging en dankgebed in Efeziërs 1, Hij is het hoofd en wij zijn Zijn lichaam. Terwijl wij vandaag over ons Hoofd in de hemel zingen, hooggestemde liederen, zingen wij ook over onszelf. En dat mag ook dit keer heel hooggestemd zijn.

Op die toonhoogte zit Paulus namelijk, als hij over ons schrijft. Paulus schrijft aan het begin van zijn brief een lofzegging, een loflied op God met hele grote woorden en weidse perspectieven. Hij heeft het over Vader, Zoon en Heilige Geest. Over hemel en aarde. Over verleden, heden en toekomst. Over vóór de schepping en tot in de eeuwige heerlijkheid. Paulus heeft het over zulke grootse dingen... en daarin heeft hij het ook steeds over u en mij. Paulus loflied is tegelijkertijd een lofzang over de gemeente, een ode aan de Kerk. Ik haal er even een aantal dingen uit die Paulus bezingt. Ik kan eigenlijk ook niet meer dan er een aantal dingen uithalen, want het helemaal uitpluizen, heel Efeziërs 1 verklaren, daarvoor is die lofzang van Paulus te groot, te complex. Misschien dat u tijdens het lezen van dit gedeelte uit de Efezebrief er al moeilijk er bij kon blijven, want het zijn zulke grote woorden, en dat allemaal achter elkaar geplakt, in één of twee enorm lange zingen. Iemand vergeleek dat gedeelte dat wij hebben gelezen met een prachtige waterval en dat vond ik wel een sterk beeld: er wordt zoveel over je uitgegoten... prachtig... en het blijft maar stromen... wonderlijk mooi... maar je kunt niet alles zomaar in je opnemen: die eerste druppels zijn al verdwenen als de volgende stromen erover heen buitelen. Een waterval aan woorden, aan prachtige bemoedigingen, lofzeggingsen, woorden over Jezus en tegelijkertijd over u en mij. Ik pik er even een aantal uit:

Vers 4: *Hij heeft ons voor de grondlegging van de wereld uitverkoren in Hem, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.* Voor de grondlegging van de wereld zijn wij uitverkoren in Jezus. Dat je al in Gods gedachten was, voordat je uit de buik van je moeder mocht groeien, dat is een bijzonder iets om te beseffen, zo mooi. Maar dat wij als kerk al voor de grondlegging van de wereld, voor het allereerste begin van leven in Gods gedachten waren..., dat is iets ontzagwekkends... 'In Hem (Christus) uitverkoren, uitgekozen, voor de grondlegging van de wereld': toen had God al een plan met ons in Zijn Zoon..., toen die hele schepping nog moest geschapen worden... *Hij heeft ons voor de grondlegging van de wereld uitverkoren in Hem, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.* Hij had toen al een plan met ons om iets prachtigs uit ons te maken: dat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in liefde. Dat wij helemaal zuiver en echt in liefde met Hem zouden leven. Dat was Gods doel met ons. (Ga nu niet gelijk zeggen: en wat hebben wij ervan gemaakt? Ja, dat klopt, maar eerst even luisteren naar Gods plannen en ideeën over ons. God laat Zijn plannen echt niet zomaar in het water vallen hoor!) Dat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in liefde. Echte liefde voor Hem... en door Hem. God had dat al miljoenen jaren geleden voor u en mij bedacht.

Nog iets wat Paulus bezingt (vers 5): *Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus.* Paulus bezingt nog een stukje van Gods plan met de kerk, Gods doel: Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden. Dat adoptieproject van God was al zo lang geleden in Zijn gedachten. Kunt u zich voorstellen hoe Paulus helemaal in vervoering raakte

en bleef zingen, toen hij tot geloof kwam en besepte dat dit eeuwenoude plan, Gods miljoenen jaren oude plan om ons tot Zijn kinderen te laten zijn nu tot vervulling kwam in Jezus?

Hij heeft ons voor de grondlegging van de wereld uitverkoren in Hem, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus. Vers 6: *tot lof en heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.* Een en al genade is het, dat hier schittert. Gods genade bloeit en straalt en stroomt... Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Zijn geliefde Zoon, waardoor wij helemaal met God verbonden mogen zijn en mogen delen in die liefde van Vader en Zoon.

Paulus gaat nog verder, vers 7: *in Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, de vergeving van de overtredingen.* Wij hebben verlossing, wij zijn vrijgekocht zo kan je ook vertalen. De losprijs is betaald. Wij zijn nu Zijn eigendom. Geen slaven meer. Vrijgekochte slaven en daarom vrije mensen, in de vrijheid van Christus, onze Heer, gezet. En het gaat allemaal over u en mij hè?!

Nu, daarom begon Paulus zijn loflied met (vers 3): *'gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus.* Christus is

nu in de hemelse gewesten. Opgevaren ten hemel. Ik ga daar straks nog meer over zeggen. Maar ziet u, besef je, wat een geestelijke zegen dat voor ons met zich meebrengt..., *omdat wij ook in die hemelse gewesten door Hem zijn meegenomen?* Hij is daar als ons hoofd, maar hoofd en andere ledematen zijn helemaal met elkaar verbonden. En *dit* betekent het voor ons als kerk dus! Even nu niet die grafiek met dalende ledentallen van de PKN erbij halen. Even niet die krantenartikelen over de onrust in de CGK op tafel leggen. Even niet die verhalen over waarom bepaalde mensen zijn afgehaakt en uit onze gemeenten zijn gegaan. Even niet je eigen zorgen of mogelijke frustraties over de gemeente gaan delen vandaag. We moeten echt niet onze ogen voor sluiten. Niet de dingen onder het tapijt schuiven. Niet de discussies uit de weg gaan en wegstappen. Maar in dit moment kijken wij omhoog en zingen wij hooggestemd: omdat ons hoofd daar in de hemel is, onze Heer en Heiland, mogen wij ons gezegend weten met al die geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus Jezus: de Hoeksteengemeente en de Ichthus-gemeente te Maarsen en al die andere gemeenten waarmee wij ons verbonden weten en waarmee wij op sommige momenten ook overhoop liggen: *wij zijn gezegend, omdat Hij ons voor de grondlegging van de wereld in Hem heeft uitverkoren... opdat wij heilig en smetteloos zouden zijn in de liefde.... Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden door Jezus Christus...., tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde..., in Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, (vrijgekocht!), de vergeving van onze overtredingen.* En verder nog in vers 13, het houdt niet op vandaag: *in Hem bent u ook verzegeld met de Heilige Geest van de belofte.*

Daar ga je toch van juichen, jubelen, zingen? Er gaan nog heel wat andere woorden vallen in de brief aan de Efeziërs hoor, maar dit is gezegd. Nu, er zijn ook bij ons nog wel wat kerkelijke zaken te bespreken, dingen op te lossen, thema's op te pakken, brandjes te blussen..., maar *dit* moet uitgezongen, uitgebeden en gedeeld worden met elkaar. Wat een geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus Jezus! Voor ons!

En dit alles heeft nog een groter doel. Dit is niet zomaar een uitzonderlijk geschenk aan enkele gelukkige mensen die vanuit de grondlegging van de wereld hiervoor zijn uitverkoren. Nee, het grote doel van God is (vers 10): *om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is.* Iets eenvoudiger gezegd: het is Gods grote doel om op de door Hem bestemde tijd, als voor Hem de tijd vol is geworden en richting het door Hem bepaalde einde loopt... het is Gods grote doel om alles van hemel en aarde in Christus één te maken. Zoals een oud gezang zingt, wat wij straks ook gaan zingen: 'daar ruist langs de wolken een lieflijke Naam *die hemel en aarde verenigt tezaam*'. Straks zal er weer volledige eenheid zijn. Harmonie. Shalom. In Christus. Nu is er zoveel op de wereld, wat is uiteen gevallen, wat verstoord is geraakt, waar gescheiden wegen worden gegaan. Mensen die elkaar niet meer begrijpen ('polarisatie'). Groepen mensen die tegen elkaar opstaan. De kloof, de verstaanskloof die soms steeds dieper te worden. Landen en volken die lijnrecht tegenover elkaar staan en elkaar dood willen maken. Er

is zoveel in het groot en in het klein wat niet samenwerkt, wat elkaar tegenwerkt, wat niet klopt, waar het misgaat, waar geen verbinding meer is. In families. In relaties. In de schepping om ons heen. Maar ook in je eigen persoon: hoe bijvoorbeeld verstand en gevoel soms niet eens bij elkaar kunnen komen. Of hoe toekomst en verleden elkaar in de greep houden. Maar straks zal er eenheid zijn, harmonie, vrede. Alles zal bij elkaar komen. Alles zal met elkaar verbonden worden. Heel de geschiedenis. Heel de kosmos. Heel de mensheid. Heel mijn verbrokkelde leven. In Christus verbonden en tot eenheid gebracht, zo zegt Paulus.

Nu, de kerk – die uitverkoren, bevoorrechte groep volgelingen van Jezus – mag hierin een hoofdrol spelen..., dankzij haar hoofd, Jezus Christus. Paulus zegt het zo (vers 20-22), hij heeft het over Jezus Christus *die door de geweldige kracht van God uit de dood is opgewekt en nu aan de rechterhand van God zit in de hemelse gewesten... ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven... aan de gemeente.* Ja, want Hij is ons Hoofd! Die Jezus Die ten hemel is gevaren en nu aan de rechterhand van God zit en troont boven alle machten en krachten, Hij is ons Hoofd en wij zijn Zijn lichaam. Zijn lichaam hier op aarde. En daarom mogen wij als lichaam nu al iets van die geweldige toekomst laten zien, die zal komen in de volheid van de tijden in ons Hoofd. Wij als ledematen die bij het Hoofd horen, mogen al iets van die eenheid, die vrede, die harmonie laten zien. Wat Hij straks zal voltooien, tot Zijn bestemming zal brengen, mag in ons als Zijn lichaam op aarde al iets oplichten, zichtbaar worden. Die kerk – waar nog zoveel aan mankeert – mag een voorbode zijn, een licht dat vooruitwijst naar Zijn toekomst. Die kerk – die zelf soms nog zoveel stuk maakt en praat – mag er al iets van laten zien hoe straks hemel en aarde worden verbonden, hoe er heling mag zijn, vrede en eenheid tussen verschillende werelden, tussen groepen mensen, tussen wit en zwart, tussen mannen en vrouwen..., omdat ons Hoofd straks alles in allen zal zijn.

Besef daarom, terwijl wij vandaag naar ons Hoofd in de hemel kijken, wat voor een enorm belangrijke taak wij op aarde hebben! Je bent geroepen, wij zijn voor de grondlegging van de wereld uitverkoren om heilig en smetteloos voor Hem te zijn in de liefde! Om zo die prachtige eenheid van Christus' toekomst uit te stralen. Besef wat voor een uiterst belangrijke rol wij hebben! ... Maar ook en allereerst: besef hoe mooi God ons dus heeft bedoeld. Wat voor een geweldige rol wij mogen innemen in Zijn grote plan, in Zijn geschiedenis met deze wereld. Wat zijn wij bijzonder bevoorrecht om zo'n lichaam te mogen zijn, met ons Hoofd in de hemel! Wat zijn wij bevoorrecht om nu al, in deze veeleisende wereld, helemaal uit die genade van God te leven... en om nu al, ondanks alle gebondenheid en drukte, stevig in onze vrijheid in Christus te staan... en om nu al, in alle hardheid en naar-elkaar-wijzen, met volle teugen te genieten van Zijn liefde en ons te verwonderen over Zijn vergeving. Dat is onze roeping. Dat is onze taak. Want dat mag onze identiteit hierop aarde zijn. Dat is wie wij zijn. Wie wij in Christus mogen zijn. Dat zijn onze geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus (vers 3), waarmee wij zelf hier op aarde tot een

zegen moeten zijn. Christus Die straks alles zal vervullen, vervult daarom nu al Zijn gemeente met Zijn liefde, genade, Zijn gaven, Zijn Geest.

Paulus bidt daarom de gemeente van Efeze toe dat onze ogen geopend zullen worden, open zullen blijven voor onze roeping vol van hoop... en voor onze toekomstige erfenis... en ook *voor de geweldige kracht die er nu in ons midden werkt*: de kracht van Christus. Er is sprake van een geweldige geestelijke kracht in de kerk! Dat zou je misschien net zeggen, als je nu met 100-120 man hier in de kerk zit en de boel zo goed en zo kwaad het gaat probeert draaiende te houden. Maar Paulus heeft het over de alles overtreffende grootheid van Zijn kracht *aan ons die geloven*. Kracht vanuit de hemelse gewesten, waar Christus troont. Luister maar (vers 19), Paulus bidt dat de gemeente van Efeze zal beseffen *wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die gelovigen... de kracht waar God Christus mee uit de doden heeft opgewekt... de kracht waarmee Hij Christus aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten... Er zit dus een enorme kracht in de kerk.*

Maar weet u: ik worstel daar wel wat mee... We zingen vandaag hooggestemde woorden en ik spreek ook heel grote woorden uit over Jezus Die troont aan de rechterhand van God, aan Wiens voeten alle machten en krachten in hemel en op aarde zijn onderworpen... Maar ondertussen gaan al die destructieve machten en krachten, ongestoord op aarde verder zo lijkt het wel, ... en soms ook gewoon middenin de kerk... Wij zingen dat Jezus regeert, wij spreken over de alles overtreffende grootheid van Gods kracht, maar wat staan wij soms (of: vaak) toch zo machteloos... Waar is die kracht van Christus dan? Wat werkt die kracht van ons Hoofd dan uit in Zijn lichaam hier op aarde...?

Ik moest bij deze grote dingen denken aan een transformator. Ik zal uitleggen waarom: ik heb weinig verstand van elektriciteit, maar een transformator trekt gewone stroom uit het stopcontact (220 Volt) en zorgt ervoor dat het apparaat waarmee hij verbonden is maar 12 Volt binnenkrijgt. De transformator zet de stroom van het stopcontact om naar het voltage wat het apparaat aankan. Zou je het apparaat zonder transformator gewoon met het stopcontact verbinden en 220Voltvoeding geven, dan gaat het apparaat kapot. Dat kan hij niet aan. Met brand als gevolg. Waarom dit voorbeeld, dat eigenlijk buiten mijn kennis en kunde ligt? Nu: Christus heeft met Hemelvaart de macht van Zijn Vader ontvangen. God heeft Hem aan Zijn rechterhand doen zitten en Hem *alles overtreffende macht* gegeven. Maar de Heere Jezus Christus is – zo zou je kunnen zeggen – een Transformator. De macht die vanaf Zijn Vader door Hem heengaat en die Hij vervolgens naar ons hier op aarde uitzendt, die macht heeft een ander voltage. Gelukkig maar. Want als God al Zijn macht hier op aarde aan ons zou laten zien, dan zouden wij nergens meer zijn... Dan zou de wereld in brand komen te staan. Dat kunnen wij niet aan. Maar *Christus*, aan Wiens voeten alles onderworpen is, Die alle macht heeft in hemel en op aarde, laat een veel 'zwakkere kracht zien'. Hij regeert deze wereld anno 2026 op precies dezelfde manier zoals wij Hem uit de Evangeliën kennen: in alle nederigheid, dienend, Zichzelf gevend, zonder geweld, met liefde. Zwakstroom, zo zou je het misschien noemen. dit is de kracht die Hij laat zien. Niets opzienbarends misschien. Een kracht die in zwakheid wordt volbracht.

Christus regeert vanuit de hemelse gewesten. Ook nu. Maar Hij regeert met een getransformeerde macht. Christus regeert in zwakheid. Door middel van dienen, van dragen en verdragen, van uithouden en volhouden, in en door heel gewone mensen heen die samen Zijn kwetsbare lichaam hier op aarde mogen zijn. Je kunt daar iets van Christus' alles overtreffende kracht gewaar worden, waar mensen om Jezus' wil bereid zijn om te verdragen. En daar waar christenen hun vijanden liefhebben en voor hun vijanden bidden: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen!', daar zie je Zijn macht schitteren. En daar waar mensen de ander vergeven. Daar is Christus' Goddelijke kracht aanwezig. Daar, waar christenen met de ander mede lijden, de pijn en het verdriet mee proberen te dragen en het niet wegpraten. Daar waar mensen hun eer en waardigheid afleggen om het goede voor de ander te zoeken. Daar is Christus' hemelse kracht werkzaam! Daar waar mensen niet hun eigen gelijk willen halen, maar gunnend zijn geworden Daar waar mensen ongewoon geduld met elkaar hebben, daar is iets van die transformatorkracht van Christus voelbaar. Daar waar mensen getransformeerd worden tot een ander leven, nieuw, met een nieuwe hoop en een totaal andere instelling en in alle bescheidenheid proberen te getuigen van Hem... daar zien wij de grote macht van Christus, de Transformator.

Op Hemelvaartsdag bezingen wij onze machtige Heer en Heiland in de hemel. Maar daarmee zingen wij tegelijkertijd over onszelf. Want wij mogen zijn lichaam zijn op de aarde. Ik hoop dat u er in de preek iets van heeft geproefd hoe bijzonder dat is. Wat een prachtig hemels licht dit over uw en mij, over ons als kerk laat schijnen. Wat een geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten in Christus! Wat een roeping en taak hebben wij met elkaar! Maar vooral ook: wat een prachtige identiteit hebben wij als lichaam van dit hoofd. Wat geweldig wie wij mogen zijn. In Hem. En voor Hem. En door Hem. Laten wij het daarom uit gaan zingen:

*Lof zij de Heer, Hem komt toe alle eer.
Hij is het Lam dat regeert tot in eeuwigheid.
Zijn woord is macht, heeft ons vrijheid gebracht.
Wij aanbidden, wij knielen voor Jezus.
Groot is zijn troon, eeuwig zijn kroon.
Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde, dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis weet wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!*

*Heersen met Hem op de troon... en zijn stem
spreekt van liefde, vervult ons met glorie.
Heilig en vrij, alle tranen voorbij,
eeuwig vreugde van God, lof, aanbidding.*

Glorie aan God!